Lietas Nr. C26075513
Lietas arhīva Nr. CA-0236-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2013.gada 19.novembrī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Biksiniece

tiesneši A.Šilova un I.Stivriņš

ar tiesas sēdes sekretāri D.Somu

izskatīja atklātā tiesas sēdē SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2013.gada 22.jūlija spriedumu civillietā SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasībā pret SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" par līguma atzīšanu par spēkā esošu un pienākuma uzlikšanu pildīt līgumsaistības, un SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pretprasībā pret SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" par līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" 2013.gada 19.martā iesniedza tiesā prasību pret SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" par līguma atzīšanu par spēkā neesošu un pienākuma uzlikšanu pildīt līgumsaistības.

Prasības pieteikumā norāda, ka 2012.gada 28.decembrī puses noslēdza līgumu Nr.28/12/2012 Par cieto atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu. Līgums stājās spēkā 2013.gada 1.janvārī un ir spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim.

Saskaņā ar šo līgumu, prasītājai ir pienākums organizēt cieto sadzīves atkritumu izvešanu, bet atbildētājai ir pienākums savākt, uzglabāt, pārkraut, pārvadāt, pārstrādāt, nodot apglabāšanai un veikt citus pasākumus, kuri saistās ar cietos sadzīves atkritumu apsaimniekošanu atbilstoši vides aizsardzības prasībām.

Apmaksa par saņemtajiem pakalpojumiem, saskaņā ar līguma 5.1.punktu tiek veikta atbildētājai iesniedzot rēķinus prasītājas pārvaldījumā esošo daudzdzīvokļu dzīvojamo māju atkritumu radītājiem - ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, ar kuru ir noslēgts līgums par atkritumu apsaimniekošanu. Izņemot līguma 5.2.punktā minētos gadījumus, kad prasītājs ir tiesīgs veikt inkasāciju par atkritumu apsaimniekošanu no daudzdzīvokļu mājas iedzīvotājiem, ja dzīvokļu īpašnieku kopība viņu ir pilnvarojusi to darīt.

Prasītāja 2013.gada 3.janvārī saņēma atbildētājas vēstuli Nr.1-11/130, kurā izteikts pārmetums prasītājai, ka līguma Pielikumā Nr.1 norādītā informācija nav precīza un pakalpojuma efektīvai sniegšanai ir nepieciešams papildināt informāciju veicot grozījumus līgumā.

Savukārt, 2013.gada 3.janvārī prasītāja iesniedza atbildētājai iesniegumu Nr.3 Par līguma nosacījumu nepildīšanu, norādot par atbildētājas pienākumu ne vien novietot konteinerus un izvest atkritumus, bet arī veikt konteineru novietnes laukumu apkārtnes satīrīšanu, ja piesārņojums radies atbildētājas vainas dēļ. Atbildētāja nebija izpildījusi savas saistības pret prasītāju, kā rezultātā netika uzstādīti konteineri līguma spēkā stāšanās dienā, tika piesārņota prasītājas pārvaldīšanā esošo daudzdzīvokļu māju apkārtne, ko nācās sakārtot prasītājai par saviem līdzekļiem, tādējādi ciešot materiālo zaudējumu.

2013.gada 8.janvārī saņemts dzīvojamās mājas Viļakas ielā 4a, Rēzeknē dzīvokļu īpašniekiem iesniegums, kurā dzīvokļu īpašnieki pilnvaroja prasītāju slēgt līgumu par atkritumu izvešanu un norādīja vēlamo konteinera tilpumu un izvešanas biežumu.

Tāpat, SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" norāda uz 2013.gada janvāra un februāra mēnešos notikušo saraksti ar atbildētāju un savstarpējām pretenzijām par līguma izpildi un pakalpojumu sniegšanu.

Prasītāja 2013.gada 1.martā saņēmusi atbildētājas vēstuli Nr.2.11/59, ar informāciju, ka pēc atbildētājas domām līgums ir lauzts ar 2013.gada 5.februāri un jauna līguma noslēgšanai prasītāju lūdz ierasties pie atbildētājas.

Pamatojoties ar Civillikuma 1587.-1589.pantu, lūdz tiesu: atzīt 2012.gada 28.decembra pušu līgumu par spēkā esošu un uzlikt par pienākumu SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pildīt savas ar līgumu uzņemtās saistības.

[2] SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" 2013.gada 19.aprīlī iesniedza tiesā pretprasību pret SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" par līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Pretprasībā norāda, ka 2012.gada 28.decembrī ar SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" noslēdza līgumu par sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojuma sniegšanu. Tiesības slēgt līgumus par sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā prasītāja ieguva saskaņā ar 2012.gada 20.novembrī Rēzeknes pilsētas pašvaldības un prasītāja parakstītu deleģēšanas līgumu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā.

Saskaņā ar 2010.gada 29.jūnija Rēzeknes pilsētas domes saistošo noteikumu nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" 4.1. punktu „Ikviens Rēzeknes pilsētas nekustamā īpašuma īpašnieks, valdītājs vai lietotājs, kā arī dzīvojamo māju apsaimniekotājs ir uzskatāms par atkritumu radītāju pilsētas teritorijā un viņa pienākums ir iekļauties pilsētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmā, noslēdzot līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju".

Rēzeknes pilsētas dome, saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 39.panta pirmo daļu, 2012.gada 10.decembrī noteica maksu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Ls 7,24 (bez PVN) par $1m^3$. Līdz ar to, visiem atkritumu radītājiem maksājums atkarīgs no atkritumu konteinera tilpuma un izvešanas biežuma. Ņemot vēra, ka Atkritumu apsaimniekošanas likumā nav noteiktas normas sadzīves atkritumu izvešanai uz vienu vienību (dzīvokli/cilvēki un taml.), sadzīves atkritumu izvešana ir saistīta ar kopīpašuma daļu, līgums ir slēdzams ar vienu pilnvaroto personu, kurai uzdots pārvaldīšanas uzdevums.

Prasītāja, izpildot deleģēto uzdevumu, 2012.gada decembrī nosūtīja atbildētājai līguma projektu par sadzīves atkritumu izvešanu un 2012.gada 28.decembrī līgums tika parakstīts, paļaujoties uz atbildētāja godprātību. Lai gan atbildētājas valdes loceklis /pers. G/ apgalvoja, ka viņa piedāvātais līguma saturs neatšķiras no prasītājas līguma redakcijas, pēc līguma parakstīšanas tika konstatēts, ka tas būtiski atšķiras no prasītājas piedāvātā līguma projekta, un sākotnējā pušu vienošanās par līguma noteikumiem ir pretēji noslēgtajam. Šajā gadījumā atbildētājas viltības rezultātā tika parakstīts līgums, kas neatbilst likuma un pašvaldības saistošo noteikumu normām.

Prasītāja, konstatējot, 2012.gada 28.decembrī noslēgtā līguma satura būtiskas atšķiras no līguma projekta, nosūtīja atbildētājai vēstuli nr.1-11/130 par līgumu, kurā lūgts veikt grozījumus līgumā, lai tā izpilde būtu iespējama.

Parakstītais līgums un tā pielikumi nesaturēja informāciju par kuru ir atsauce līgumā, izrādījās, ka noslēgts līgums par to, ka atbildētāja organizē un prasītāja sniedz pakalpojumu, bet bez pasūtījuma apmēra. Tāpat līgums nesaturēja informāciju, kas noteic, ka cieto sadzīves atkritumu izvešana no atbildētājas norādītajiem konteineru laukumiem notiek pušu saskaņotā grafika termiņos. Nebija arī saprotams, kas veic atkritumu izvešanu un ar kādai personai piederošiem atkritumu savākšanas konteineriem. Arī no līguma 5.1.punkta varēja secināt, ka puses vienojušās, ka pakalpojumu apmaksās kaut kādas personas, kas nav līguma puses, un nav skaidrs, kādā apmērā. Līgumā noteiktās personas - maksātāji līgumu nav parakstījušas.

Dzīvokļa īpašuma likums uzliek pienākumu dzīvokļa īpašniekam norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, tai skaitā sadzīves atkritumu izvešanu, bet atkritumu apsaimniekošanas likuma 8.panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka pašvaldība izdod saistošos noteikumus par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu savā administratīvajā teritorijā, kā arī kārtību, kādā veicami maksājumi par šo atkritumu apsaimniekošanu.

Ņemot vērā, ka 2010.gada 29.jūnija Rēzeknes pilsētas dome saistošo noteikumu nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" 1.2. punktā noteikts, ka „Rēzeknes pilsētas pašvaldība atkritumu apsaimniekošanu organizē normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, slēdzot līgumus ar sadzīves atkritumu apsaimniekotājiem, kuri slēdz līgumu par atkritumu apsaimniekošanu ar fiziskām un juridiskām personām. Par atkritumu savākšanu nodaudzdzīvokļu dzīvojamām mājām dzīvokļu īpašnieki, tiesiskie valdītāji, nomnieki un īrnieki slēdzlīgumu ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotāju. Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotājs slēdz līgumu ar atkritumu apsaimniekotājiem" un saistošo noteikumu 7.3 punktā noteikts, ka „Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotājs maksu par atkritumu savākšanu iekasē no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem, nomniekiem, īrniekiem, attiecīgi iekļaujot maksu ikmēneša rēķinā, ievērojot Ministru kabineta 12.12.2006. noteikumus Nr.999 „Kārtība, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu", un Ministru kabineta 09.12.2008. noteikumus Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Tāpat pretprasībā atsaucas uz nepieciešamību ievērot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.apakšpunktu, 7., 9.,14.pantā. Saskaņā ar šīm likuma normām un 2010.gada 29.jūnija Rēzeknes pilsētas dome saistošajiem noteikumiem nr.11, dzīvokļu īpašniekiem ir jāpilnvaro persona, kura slēdz līgumu par atkritumu izvešanas pakalpojuma sniegšanu.

Saskaņā ar augstāk minēto, līgumu par sadzīves atkritumu izvešanu no daudzdzīvokļu mājām jāslēdz mājas pārvaldniekam (apsaimniekotājam), un līdz ar to daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotājs maksu par atkritumu savākšanu iekasē no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem, nomniekiem, īrniekiem, attiecīgi iekļaujot maksu ikmēneša rēķinā.

Norāda 2013.gada 4.janvārī atbildētāja iesniedza informāciju par atkritumu izvešanas periodiskumu un konteineru skaitu, bet līguma grozījumi netika veikti, līguma redakcija palika iepriekšējā.

Prasītāja 2012.gada 6.un 7.janvārī piegādāja atkritumu konteinerus ar tilpumu 0,77 litri pēc atbildētājas sniegtās informācijas par adresēm, tādējādi, nodrošinot sadzīves atkritumu izvešanu. Neskatoties uz to, ka līgumiskās attiecības ar atbildētāju SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" uzskatīja par izbeigtām, prasītāja turpina sniegt sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumu no atbildētājas pārvaldīšanā esošajām daudzdzīvokļu mājām, jo pārtraucot šī pakalpojuma sniegšanu, atkritumi tiks uzkrāti kaudzēs, tas var apdraudēt cilvēku veselību un apkārtējās vides piesārņojumu.

Ņemot vērā, ka pušu noslēgto līgumu nevar uzskatīt par likumīgu, 2013.gada 4.janvārī prasītāja nosūtīja atbildētājai paziņojumu par līguma laušanu ar 2013.gada 5.februāri.

Uzskata, ka 2012.gada 28.decembra līgums nav spēkā, jau no līguma noslēgšanas dienas, jo neatbilst Rēzeknes pilsētas domes saistošo noteikumu nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi", Civillikuma un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām, tāpēc lūdz tiesu noraidīt atbildētājas prasības pieteikumu par 2012.gada 28.decembra līguma atzīšanu par spēkā esošu un pienākumu uzlikšanu SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pildīt līgumsaistības.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 136.pantu, Civillikuma 1403., 1404., 1415., 1440., 1412., 1546., 1589.pantu un 2010.gada 29.jūnija Rēzeknes pilsētas domes saistošo noteikumu nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" 7.3.punktu, lūdz tiesu: atzīt par spēkā neesošu 2012.gada 28.decembra līgumu par sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojuma sniegšanu, kas noslēgts starp SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" un SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" no tā noslēgšanas brīža; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā visus tiesas izdevumus.

[3] Rakstveida paskaidrojumu par SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pretprasību iesniedza SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs", tajā atkārto prasības pieteikuma motīvus, vēršot uzmanību, ka sabiedrība darbojas atbilstoši normatīvajiem aktiem un uzliktajiem pienākumiem. SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" nav guvis nekādus materiālus vai cita veida labumus noslēdzot strīdus līgumu, bet darbojās atbilstoši uzliktajiem Latvijas Republikas normatīvo aktu pienākumiem, ko tie nosaka dzīvojamo māju pārvaldniekiem.

Uzskata, ka SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" galvenā problēma ir politisku motīvu dēļ nevēlēšanās pildīt savas saistības, jo SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" ir pašvaldības uzņēmums, bet vadošā partija vēlas ierobežot konkurējošo partiju darbību. SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" valdes priekšsēdētājs ir cita politiska spēka atbalstītājs, tādēļ SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" nevēlas pildīt savas ar līgumu uzņemtās saistības, vienpusēji vēloties izbeigt pušu līgumu. Lūdz apmierināt SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasību.

[4] Ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 22.jūlija spriedumu prasība un pretprasība lietā noraidītas.

Tiesa konstatēja, ka 2012.gada 28.decembrī SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" kā Pasūtītājs, un SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" kā Izpildītājs, noslēdza līgumu Nr.28/12/2012 par cieto sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu. Līguma 6.1.punkts noteica, ka tas stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī un ir spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim.

Spriedumā tiesa izvērtēja minēto līgumu, līgumam klāt pievienotos pielikumus, un pušu saraksti, tostarp ar piedāvājumiem veikt grozījumus 2012.gada 28.decembra līgumā, secināja, ka grozījumi līgumā veikti netika.

Tāpat tiesa konstatēja, ka 2013.gada 4.janvārī SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" iesniedza SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" paziņojumu par 2012.gada 28.decembra līguma laušanu, kurā noradīts, ka noslēgtais līgums esošajā redakcijā nav izpildāms, jo nesatur līguma izpildei nepieciešamo informāciju saskaņā ar līguma 2.4.punktu; maksāšanas kārtībā 5.1.punktā noteiktās personas nav līgumslēdzējpuses un nav identificētas, līdz ar to Izpildītājs nevar piestādīt rēķinu un saņemt samaksu par izpildīto pakalpojumu.

Noskaidrots, ka SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" paziņojusi SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" par līguma laušanu ar 2013.gada 5.februāri.

Vienlaikus tiesa konstatēja, ka pušu līguma 6.3.punkts noteic, ka „puses ir tiesīgs izbeigt Līgumu, par to rakstiski brīdinot Izpildītāju 1 kalendāro mēnesi iepriekš", un neskatoties uz šo neskaidro formulējumu, secināts, ka starp pusēm nav strīda, ka tiesības izbeigt līgumu ir pielīgtas abām pusēm.

Izvērtējusi līguma noteikumu 6.4. un 6.5.punktu, un Civillikuma 1504., 1505.panta normas, tiesa secināja, ka pušu nodoms bija paredzēt tiesības lauzt līgumu abām pusēm. No līguma 6.3.punkta tiesa secināja, ka pušu noslēgtajā līgumā tika paredzēta pušu tiesība atkāpties no līguma bez jebkādiem nosacījumiem, tas ir nepastāvot kaut kādiem līgumā norādītiem apstākļiem, jebkurā laikā, ievērojot līgumā paredzēto atkāpšanas kārtību. Tādējādi secināts, ka pasūtītājs izteicis rakstveida brīdinājumu par līguma laušanu vienu kalendāro mēnesi iepriekš, proti, ievērojot atkāpšanas kārtību, līdz ar to uzskatāms, ka līgums ir lauzts un no 2013.gada 5.februāra nav spēkā.

Tiesas ieskatā uz šo situāciju nav attiecināmi Civillikuma 1587., 1588.pantu noteikumu un nav likumīga pamata atzīt 2012.gada 28.decembrī noslēgto pušu līgumu par spēkā esošu un uzlikt par pienākumu SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pildīt savas ar līgumu uzņemtās saistības, kā to paredz noslēgtais līgums.

Attiecībā uz pretprasību tiesa norādīja sekojošus motīvus.

SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" lūdz atzīt 2012.gada 28.decembra līgumu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, jo atbildētāja viltības rezultātā parakstīts līgums, kas neatbilst likuma un pašvaldības saistošo noteikumu normām, un noslēdzot minēto līgumu atbildētāja nolūks ir nevis nodibināt noteiktas juridiskas attiecības, bet tikai apiet likumus.

Tiesa jau secinājusi, ka strīdus līgums ar 2013.gada 5.februāri nav spēkā, līdz ar to, tiesas ieskatā nav būtiskās nozīmes jautājuma izlemšanai par līguma spēka esamību no līguma noslēgšanas brīža.

Taču neskatoties uz to, spriedumā norādīts, ka tiesai jāizlemj par pamatiem, kuru dēļ pretprasītājs lūdz atzīt līgumu par spēkā neesošu tieši no tā noslēgšanas brīža. Pretprasības argumenti vērsti uz to, ka viņu griba šī līguma noslēgšanā nav radusies brīvi, bet atbildētāja viltus rezultātā.

Tiesasprāt, viltus Civillikuma 1459.panta izpratnē pie līguma noslēgšanas nav konstatējama, jo parakstot līgumu SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pārstāvis viltu, tādā nozīmē kā to saprot pretprasītājs, varējis viegli noskārst vienkārši izlasot līguma tekstu. Likums paredz viltu, kā gribas defekta, sekojošas tiesiskas sekas - tiesību prasīt līguma atcelšanu, vai tiesību prasīt zaudējumu atlīdzību, ja viltus bijis par iemeslu tikai dažiem darījuma noteikumiem, kas ir šajā gadījumā. Viltus nepadara noslēgto līgumu automātiski par spēkā neesošu no paša sākuma.

Spriedumā norādīts, ka līguma priekšmets ir cieto sadzīves atkritumu apsaimniekošana, šis darbības mērķis nav apietu likumu vai veicināt kaut ko pretlikumīgu. Līguma dažu noteikumu neatbilstība Rēzeknes pilsētas domes saistošiem noteikumiem nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" neatņem līgumam spēku pilnā apjomā. Līguma noteikumi, kuri nosākami atbilstoši likumam vai domes saistošiem noteikumiem, sevišķi tādi, kuriem ir imperatīvais raksturs, ir atzīstami par līguma dabiskām sastāvdaļām (Civillikuma 1471.pants), jo lai darījums būtu spēkā esošs, par tiem nav nepieciešama sevišķa noruna. Darījuma dabiskās sastāvdaļas ir nodibināmas pēc likuma noteikumiem par šā darījuma raksturu (Civillikuma 1534.pants), bet ja pusēm ir strīds par šādām darījuma dabiskām sastāvdaļām, vai ir nepieciešams tos atcelt vai grozīt, tad strīds risināms tiesas ceļā. Pretprasībā norādītie pamati nedod tiesai iespēju atzīt strīdus līgumu par spēkā neesošu no līguma noslēgšanas brīža.

[5] Apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas spriedumu iesniedza SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs", norādot, ka spriedumu pārsūdzot pilnā apjomā, uzskata to par nepamatotu.

Prasītāja noslēdzot strīdus līgumu ar atbildētāju vēlējās izpildīt to, ko viņai uzliek par pienākumu Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants, kurā noteikts, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ir apkures, aukstā ūdens un kanalizācijas nodrošināšana, kā arī sadzīves atkritumu izvešana.

Taču prasītāja pati, saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 18.pantu, nav tiesīga izvest sadzīves atkritumus. Šī panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldība publisko iepirkumu vai publisko un privāto partnerību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izvēlas atkritumu apsaimniekotāju, kurš veiks sadzīves atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu attiecīgajā sadzīves atkritumu apsaimniekošanas zonā. Savukārt panta sestajā daļā noteikts, ka pašvaldība slēdz līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju, kurš izraudzīts publisko iepirkumu vai publisko un privāto partnerību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un veiks sadzīves atkritumu savākšanu, tai skaitā dalīto savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu attiecīgajā sadzīves atkritumu apsaimniekošanas zonā pēc iepriekšējā līguma darbības termiņa beigām. Šā panta trešajā daļā noteiktajā gadījumā līgumu ar izraudzīto atkritumu apsaimniekotāju katra pašvaldība slēdz atsevišķi.

Konkrētajā gadījumā tiesības slēgt līgumus par sadzīves atkritumu izvešanu Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā atbildētāja ieguva saskaņā ar 2012.gada 20.novembrī Rēzeknes pilsētas pašvaldības un atbildētājas parakstīto deleģēšanas līgumu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu. Taču pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka atbildētājs ir vienīgais uzņēmums Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā, kas ir tiesīgs sniegt sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumus prasītājai. Tāpat nav ņemts vērā fakts, ja tiks izbeigts līgums, tad prasītāja nespēs nodrošināt sadzīves atkritumu izvešanu.

Prasītāja no savas puses ir izdarījusi visu nepieciešamo, lai atbildētāja varētu efektīvi sniegt sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumus, sniedza vairākkārtēji precizējošu informāciju, taču atbildētāja nevēlas turpināt līguma darbību arī cita motīva dēļ. Prasītāja ir cita konkurējošā politiskā spēka atbalstītājs, un atbildētājai ir vēlēšanās ierobežot prasītājas komercdarbību tādā veidā nodarot viņai materiālos zaudējumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucās uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16.pantā minētajiem atkritumu radītāju, valdītāju un atkritumu apsaimniekotāju pienākumiem un 2013.gada 4.janvārī saņemto atbildētājas vēstuli Nr.1-11/2 Par līguma laušanu, uzskatot, ka atbildētāja ļaunprātīgi maldina tiesu, nevēlas pildīt savus, ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16.pantu uzņemtos pienākumus.

Uzskata, ka atbildētājai ir pienākums, ne vien slēgt ar konkrētu sadzīves atkritumu radītāju vai valdītāju līgumu par sadzīves atkritumu izvešanu, bet arī pieprasīt izmaksu segšanu, kas saistās ar atbildētājas sniegtajiem pakalpojumiem sadzīves atkritumu radītājiem un valdītājiem.

Lai gan pirmās instances tiesā pušu starpā nebija strīda par līguma 6.3.punkta neskaidro formulējumu, tomēr lieta tiek izskatīta atkārtoti, tādēļ vērš uzmanību, ka saskaņā ar šo punktu iznāk, ka izpildītājs lauž līgumu pats sevi iepriekš brīdinot, un tas ir neloģiski. No tā jāsecina, ka tiesība vienpusēji izbeigt līgumu bija piešķirta tikai prasītājai, bet atbildētāja nebija tiesīgs doto līgumu vienpusēji izbeigt.

Lūdz tiesu pilnīgi atcelt Rēzeknes tiesas 2013.gada 22.jūlija spriedumu, atdzīt 2012.gada 28.decembra līgumu Nr.28/12/2012 Par cieto sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu starp SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" un atbildētāju SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" par spēkā esošu un uzlikšanu par pienākumu pildīt savas līgumsaistības; piedzīt no SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" prasītājas labā visus tiesas izdevumus.

[6] Paskaidrojumu par apelācijas sūdzību iesniedza SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība", kurā ir secināts, ka sūdzība ir par prasības noraidīšanu. SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" atzīst par pamatotu spriedumu daļā par SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasības noraidīšanu un apelācijas sūdzību šajā daļā neatzīst sekojošu apsvērumu dēļ.

Viņasprāt tiesa pamatoti izvērtēja lietas apstākļus un pamatoti pilnībā noraidīja SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasības pieteikumu par līguma atzīšanu par spēkā esošu un pienākuma uzlikšanu pildīt līgumsaistības.

Pušu noslēgtais strīdus līgums ir lauzts ar 2013.gada 5.februāri, jo tas neatbilst Rēzeknes pilsētas domes saistošajiem

noteikumiem nr.11 ,,Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" un virkne tā punktu nav izpildāmi, jo nesatur izpildei nepieciešamo informāciju.

Uzskata, ka spriedumā pamatoti izvērtēts līguma 6.3.punkta neskaidrais formulējums, atzīstot abu pušu tiesības lauzt līgumu, brīdinot par to otru pusi.

Par neizprotamiem uzskata prasītājas centienus atzīt 2012.gada 28.decembra līgumu par spēkā esošu, jo vienkāršāk ir noslēgt jaunu līgumu, ar skaidru līguma priekšmeta formulējumu, pakalpojuma apjomu un maksāšanas kārtību. Prasītāja un atbildētāja jau 2013.gada janvārī bija vienojušies par jauna līguma tekstu, tādēļ šo tiesvedību uzskata par lieku laika un resursu tēriņu.

Atbildētāja vēlas ar prasītāju noslēgt jaunu līgumu par sadzīves atkritumu izvešanu, kurā noteikts sniedzamā pakalpojuma apmērs, vietas un biežums, kas atbilstu pašvaldības noteikumiem, taču prasītāju tas neinteresē.

Sakarā ar to, ka prasītāja pārsūdz spriedumu pilnībā, atbildētājas iebildumi par spriedumu daļā par pretprasības noraidīšanu ir sekojoši:

Uzskata, ka tiesa taisot spriedumu pilnīgi neizvērtēja viņu pretprasību un tajā izteikto lūgumu atzīt līgumu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža. 2012.gada 28.decembra līgums pilnīgi nesatur pasūtījuma un nepieciešamā izpildījuma apmēru, viņasprāt darījums atzīstams par spēkā neesošu.

[7]Tiesa sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" pārstāvis /pers. H/ apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā pēc tajā norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka galvenie argumenti līguma laušanai bija līguma 2.4.punkts, kas nesaturēja līguma izpildei nepieciešamo informāciju. Turklāt, visa nepieciešamā informācija atbildētājai tika sniegta, norādītas dzīvojamo māju adreses, nepieciešamo konteineru skaitu, izvešanas biežums un dzīvokļu īpašnieku saraksts. Paskaidroja, ka prasītāja saņēma no atbildētājas līguma projektu, kas no atbildētāja puses nebija parakstīts. Tā kā viņus neapmierināja vairāki līguma punkti, elektroniski tika veikti labojumi tajā. Uzskata, ka prasītāja darbojas atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, nav guvusi nekādus materiālus, vai cita veida labumus, pildīja savus pienākumus godprātīgi. Lūdz tiesu apmierināt apelācijas sūdzību, kas ir pamatota, precizē, ka spriedumu pārsūdz tikai daļā, ar kuru noraidīta SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasība, nepārsūdz pretprasības noraidīšanu.

Atbildētājas SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" pārstāve /pers. I/ neatzina apelācijas sūdzību. Paskaidroja, ka ar prasītāju 2012.gada decembrī notikušas vairākkārtējas pārrunas par līguma noslēgšanu. Sākotnēji ar pilsētas domes lēmumu tika noteikta sadzīves atkritumu norma uz vienu iedzīvotāju, taču vēlāk tā atcelta. Sabiedrība sāka veikt operatora funkcijas pilsētā un uzskata, ka nav iespējams noslēgt līgumu ar katru dzīvokļa īpašnieku atsevišķi, uzskaite notiek par dzīvojamo māju kopumā. 2012.gada decembra beigās, viņi nosūtīja līguma projektu prasītājai, paļāvās, ka līgumā nekas netiks mainīts, taču kļūdījās. Pēc līguma parakstīšanas konstatēts, ka līgums viņiem nav pieņemas un nav izpildāms, sazinājās ar SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs", bet puses vienoties nevarēja, tādēļ nosūtīja paziņojumu par līguma laušanu. Uzskata, ka abām pusēm bija tiesības lauzt līgumu, viņi šīs tiesības izmantoja. Lūdz tiesu noraidīt apelācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[8] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot iesniegtos pierādījumus un lietas materiālus Latgales apgabaltiesa uzskata, ka SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" prasība noraidāma.

Rēzeknes tiesa noraidījusi atbildētāja pretprasību par 2012.gada 28.decembra līguma Nr.28/12/2012 „Par cieto atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu" atzīšanu par spēkā neesošu. Šajā daļā spriedums nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa par apelācijas instances tiesas spriedumu noteic, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir izvērsta un pareiza. Līdz ar to, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētāja pamatoti vienpusēji izbeigusi strīdus līgumu, tamdēļ nav pamata atzīt to par spēkā esošu un uzdot to pildīt atbildētājai.

Prasītāja SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" savu prasību par 2012.gada 28.decembra līguma „Par cieto sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumu sniegšanu" (lietas 10.-12.lapa) par spēkā esošu un pienākumu uzlikšanu atbildētājam to pildīt, pamatojusi ar Civillikuma 1587.-1589.pantu un Dzīvokļu īpašuma likumu.

Prasības būtība ir tā, ka prasītāja vēlas noslēgt tādu sadzīves atkritumu izvešanas līgumu, kas paredzētu atbildētājas pienākumu slēgt līgumu par atkritumu izvešanu ar katru daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa īpašnieku vai īrnieku un iekasētu naudu par sadzīves atkritumu izvešanu. Atbildētāja tam nepiekrīt, uzskatot, ka šāds līguma teksts ir pretrunā Rēzeknes domes atkritumu apsaimniekošanas deleģēšanas līgumam.

Pirmās instances tiesa, ņemot vērā šo pamatojumu, prasību noraidījusi.

No lietas materiāliem apelācijas instances tiesa konstatē, ka atbildētāja SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas

sabiedrība" nosūtījusi līguma projektu par sadzīves atkritumu izvešanu (lietas 112.-115.lapa) prasītājai SIA „Latgales namu apsaimniekotājs".

Kā tiesas sēdē apelācijas instances tiesā paskaidroja prasītājas pārstāvis, prasītāja minēto līguma projektu saturu pārveidojusi un nosūtījusi to atbildētājai, nepaziņojot par līguma satura izmaiņām, paredzot atbildētājas pienākumu slēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu ar katru daudzdzīvokļu dzīvojamo māju dzīvokļu īpašniekiem vai īrniekiem. Atbildētājas pārstāvis, nezinot par prasītāja izmaiņām līgumā, to parakstījis. To apliecina lietai pievienotā vēstule (lietas 16.lapa), kur atbildētāja norāda par prasītājas negodprātību, pārveidojot līguma projektu.

Apgabaltiesa uzskata, ka minētā prasītājas rīcība ir pretrunā Civillikuma normām un pastāvošai tiesību doktrīnai par līguma noslēgšanu.

Civillikuma 1537.pants noteic, ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi priekšlikuma saņēmēja beznosacījuma piekrišana.

Izskaidrojot minētās tiesību normas būtību, prof.K.Torgāns norāda, ka „civillikuma 1537.pants paredz, ka var būt akcepts ar atrunām, nosacījumiem. Tad sarunas ir jāturpina un līgums atzīstams par galīgi noslēgtu no brīža, kad viena puse paziņo pēdējo beznosacījuma piekrišanu" *(K.Torgāns „Saistību tiesības" I daļa 45.lpp.)*

Respektīvi, atbildētāja bija izteikusi priekšlikumu (oferti) noslēgt sadzīves atkritumu izvešanas līgumu ar prasītāju. Prasītāja, saņemot oferti, bija tiesīga izteikt savu beznosacījumu akceptu un to parakstīt vai arī izteikt savus priekšlikumus atbildētājai, ja tā nepiekrita līguma projektam. Tādējādi prasītājai bija jāturpina sarunas ar atbildētāju par abām pusēm pieņemamu līguma nosacījumu panākšanu, iesniedzot savus iebildumus par līguma noteikumiem kā pretoferti (jauna oferte) vai turpinot sarunas, vai arī strīdu risinot tiesā. Pušu starpā vajadzēja notikt līguma noteikumu apspriešana un iespēja savstarpēji vienoties.

Tomēr prasītāja iesniedza atbildētājai parakstītu, bet pilnībā pārveidotu līguma tekstu, nepaziņojot par to atbildētājai. Atbildētāja pamatoti uzskatīja, ka noticis līguma beznosacījumu akcepts, pieņemot, ka prasītāja pilnībā piekritusi līguma ofertei un to parakstījusi bez iebildumiem. Fakts, ka atbildētājas pārstāvis ir parakstījis pārveidoto līguma tekstu, nav īsts viņa gribas izteikumus. To apliecina fakts, ka atbildētāja, pārliecinoties par līguma teksta pārveidošanu, ir izmantojusi līguma noteikumus un paziņojusi par līgumu laušanu ar prasītāju.

Pirmās instances tiesa ir analizējusi līguma noteikumus un atzinusi, ka ir bijis likumīgs atbildētājai pamats līguma laušanai, ko atbildētāja arī ir izdarījusi. Tiesa vispusīgi izanalizējusi līguma tekstu un atzinusi, ka līguma laušanai ir bijis likumisks pamats.

Prasītāja iesniegto prasību pamatojusi ar Civillikuma 1587.pantu, ka neraugoties ne uz kādiem esošiem šķēršļiem vai apstākļiem līgumi ir jāpilda, norādot, ka līgums ir spēkā esošs un pildāms. Savukārt atbildētāja ir izmantojusi savu tiesību izbeigt šīs līgumiskās attiecības.

Apgabaltiesa nevar piekrist prasītājas argumentam, ka atbildētāja nebija tiesīga izbeigt vienpusēji šo līgumu.

Lietā iesniegts atbildētājas ofertes teksts, kas nosūtīts prasītājai. Tā 6.5.punkts nosaka atbildētājas tiesību vienpusējā kārtā lauzt līgumu, ja pasūtītājs neievēro līguma 1.punktu vai līguma 5.sadaļas noteikumus.

Līguma 1.punkts paredz, ka puses, parakstot šo līgumu, apliecina, ka tām ir saistoši LR normatīvie akti, pašvaldībās pieņemtie saistošie noteikumi un pašvaldību lēmumi par atkritumu apsaimniekošanu, kuri ir spēkā vai tiks pieņemti līguma darbības laikā.

Saskaņā ar 2012.gada 20.novembra Deleģēšanas līguma Nr.3.2-29/114 (lietas 121.-123.lapa), kas noslēgts starp Rēzeknes pilsētas domi un atbildētāju SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība" 1.1.punktu pašvaldība piešķir atbildētājai (apsaimniekotājam) tiesības sniegt atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus fiziskām un juridiskām personām Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā.(..). Šī līguma 1.2. punkts, noteic, ka apsaimniekotājs sniedz pakalpojumus klientiem, pamatojoties uz patstāvīgiem līgumiem, kas noslēgti apsaimniekotāja un daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apsaimniekotāju(..) starpā.

Minētais deleģēšanas līgums bija spēkā, kad pušu starpā radās strīds par atkritumu apsaimniekošanu.

Arī 2013.gada 18.jūnijā pašvaldības un atbildētājas noslēgtais līgums par atkritumu apsaimniekošanu Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā, kas atceļ minēto deleģēšanas līgumu, bet pārņem tā saistības, paredz tos pašus jau minētos noteikumos.

Saskaņā ar 2010.gada 29.jūnija Rēzeknes pilsētas domes saistošo noteikumu Nr.11 „Rēzeknes pilsētas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" 1.2 punkta otro teikumu- par atkritumu savākšanu no daudzdzīvokļu dzīvojamajām mājām dzīvokļu īpašnieki, tiesiskie valdītāji (..) slēdz līgumu ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotāju, 4.1. punktu - ikviens Rēzeknes pilsētas nekustamā īpašuma īpašnieks, valdītājs vai lietotājs, kā arī dzīvojamo māju apsaimniekotājs ir uzskatāms par atkritumu radītāju pilsētas teritorijā un viņa pienākums ir iekļauties pilsētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmā, noslēdzot līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju".

Apgabaltiesa secina, ka saskaņā ar minētajiem noteikumiem un atkritumu apsaimniekošanas līgumiem, ko atbildētāja noslēgusi ar Rēzeknes pilsētas domi, tai nav tiesību slēgt atsevišķus atkritumu apsaimniekošanas līgumus ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem vai īrniekiem.

Līdz ar to, atbildētāja pamatoti ir atzinusi, ka prasītāja ir pārkāpusi līguma 1.punktu, uzdodot atbildētājai slēgt sadzīves atkritumu līgumu ar katra daudzdzīvokļu nama dzīvokļa īpašnieku.

Civillietu tiesas kolēģija nevar piekrist prasītājas apelācijas sūdzībā izteiktajam argumentam, ka prasītājas pienākumos nav rūpēties par sadzīves atkritumu izvešanu no apsaimniekotajām dzīvojamām mājām.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta „b" apakšpunkts noteic, ka apsaimniekotāja obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ir dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām: apkures, aukstā ūdens un kanalizācijas nodrošināšana, kā arī sadzīves atkritumu izvešana.

Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka sadzīves atkritumu izvešana ir pilnīgā apsaimniekotāja kompetencē.

Apelācijas instances tiesa nevar piekrist prasītājs izteiktajam argumentam, ka prasītāja bija tiesīga slēgt vispārēju līgumu ar atbildētāju par sadzīves atkritumu izvešanu, uzdodot atbildētājai bez šī līguma slēgt vēl atsevišķus sadzīves atkrituma līgumus ar katru daudzdzīvokļu mājas īpašnieku. Nosūtot pārveidoto līguma projektu atbildētājai, prasītāja tam pievienojusi vien daudzdzīvokļu māju adreses, kur novietojami atkritumu konteineri, bez konkrēto daudzdzīvokļu dzīvokļu īpašnieku vai īrnieku adresēm, kas liecina, ka prasītāja nav nodrošinājusi pašas izvēlētos līguma noteikumus.

Prasītāja pati pamatoti atsaukusies uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 18.pantu, kas paredz, ka pašvaldība publisko iepirkumu vai publisko un privāto partnerību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izvēlas atkritumu apsaimniekotāju, kurš veiks sadzīves atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu attiecīgajā sadzīves atkritumu apsaimniekošanas zonā.

Respektīvi, pašvaldība izvēlas atkritumu apsaimniekotāju un slēdz ar to līgumu par atkritumu apsaimniekošanu. Šis līgums ir pamats atkritumu apsaimniekošanai pašvaldības teritorijā un saistošs atkritumu apsaimniekotājam.

Pati atkritumu apsaimniekošana notiek, pamatojoties uz minētajām tiesību normām un noslēgtajiem līgumiem, tās kompetences ietvaros, kādas pašvaldība ir deleģējusi atkritumu apsaimniekotājam. Minētie Rēzeknes domes saistošie noteikumi par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu, kur noteikts daudzdzīvokļu māju apsaimniekotāja pienākumu slēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu attiecas arī uz prasītāju, kas darbojas Rēzeknes pilsētas teritorijā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav nozīmes tiesai iesniegtajām Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, kā arī Ekonomikas ministrijas vēstulēm, kas ir adresētas prasītājai un kam ir tikai informatīvs raksturs un nav būtiskas nozīmes šīs lietas izskatīšanā.

Ņemot vērā minētos apsvērumus Latgales apgabaltiesa uzskata, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītājas valsts labā piedzenami tiesas izdevumi Ls 2,20.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs", reģ.Nr.42403014716, prasību pret SIA „Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība", reģ.Nr.42403013918, par līguma atzīšanu par spēkā esošu un pienākuma uzlikšanu pildīt līgumsaistības noraidīt pilnīgi.

Piedzīt no SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs", reģ.Nr.42403014716, valsts labā tiesas izdevumus Ls 2,20 (divi lati 20 santīmi), kas ieskaitāmi Tiesu administrācijas kontā LV51TREL2190458019000, maksājuma dokumentā norādot saņēmēja iestādi– Valsts kasi, kods –TRELLV22, maksājuma mērķī norādot 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi un datus lietas identificēšanai.

Noteikt SIA „Latgales Namu Apsaimniekotājs" termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Pēc ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas kvīts oriģināls labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzams Latgales apgabaltiesā.

Par spriedumu 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2013.gada 3.decembra var iesniegt kasācijas sūdzību Augstākās tiesas Senāta Civillietu tiesas departamentā, iesniedzot sūdzību Latgales apgabaltiesā.

Sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Biksiniece

Tiesnese A.Šilova

Tiesnesis I.Stivriņš